

DET KONGELIGE
FORSVARSDPARTEMENT

Statsråden

Høyres stortingsgruppe
v/stortingsrepresentant Erna Solberg

Tidl. ref.

Vår ref.
2009/01686-1/FD I 4/PAF/350.9

Dato

VIRKSOMHETEN TIL FORSVARETS SIKKERHETSTJENESTE (FOST)

Jeg viser til brev av 12. juni 2009 med spørsmål knyttet til ovennevnte. Nedenfor følger mine svar på dine spørsmål. Av hensyn til sakskomplekset finner jeg det dessuten riktig å gi en bredere redegjørelse om virksomheten til EOS-tjenestene og FOST, og forholdet mellom dem.

1. Svar på spørsmål

"Hvordan har statsråden fulgt opp henvendelsen fra EOS-utvalget og de forhold utvalget påpekte hva gjaldt virksomheten i Forsvarets sikkerhetstjeneste? Sett i lys av at Forsvarsdepartementet nå selv har valgt å gå til politianmeldelse, anser statsråden at hennes egen oppfølging har vært tilstrekkelig?"

Jeg kan bekrefte at Forsvarsdepartementet, i januar 2008, mottok en skriftlig bekymringsmelding fra Nasjonal sikkerhetsmyndighet (NSM). NSM orienterte EOS-utvalget i møte 29. februar 2008 om saken. Meldingen gjaldt metodebruken i Forsvarets sikkerhetstjeneste (FOST) (daværende Forsvarets sikkerhetsavdeling, FSA), knyttet til noen enkeltstående saker. På denne bakgrunn ble det, fra departementets side, sendt brev til forsvarssjefen 26. februar 2008, der det ble bedt om en redegjørelse. En slik redegjørelse ble gitt i brev av 31. mars 2008. Departementet hadde også et møte med forsvarssjefen og FOST, hvor sakene ble grundig gjennomgått.

På bakgrunn av forsvarssjefens redegjørelse og det avholdte møtet, fant departementet ikke grunnlag for å forfølge de konkrete enkeltsakene videre. Så langt departementet kunne se, var det ikke foregått uhjemlet virksomhet fra FOSTs side i disse konkrete sakene. EOS-utvalget ble informert om departementets vurdering i brev av 15. april

2008, samtidig som forsvarssjefens redegjørelse ble oversendt. Jeg er kjent med at EOS-utvalget har gjennomført egne undersøkelser på grunnlag av bekymringsmeldingen, slik du viser til i ditt brev. Utvalget har i dag oversendt en rapport til departementet og til FOST i sakens anledning. Departementet har ikke fått anledning til å gjennomgå og vurdere denne rapporten før besvarelsen av dette brevet.

Arbeidet med de konkrete sakene viste imidlertid at det var behov for å se bl.a. nærmere på det regelverket som gjelder for FOST. Departementet nedsatte derfor våren 2008 en intern arbeidsgruppe som fikk til oppgave å se på enkelte uavklarte spørsmål knyttet til roller og oppgaver for FOST. Arbeidsgruppens rapport ble avlevert i januar i år. Den ble deretter 25. februar sendt på høring til Forsvarsstaben, NSM og Etterretningstjenesten med svarfrist satt til 11. mars. I rapporten understrekes behovet for at FOST må være en robust og kompetent enhet for at forsvarssjefen skal kunne ivareta sitt ansvar for forebyggende sikkerhet i Forsvaret. Dette er jeg helt enig i.

Arbeidsgruppen anbefalte at rammeverket for tjenesten samles i en klarere og mer detaljert instruks enn den som gjelder i dag, som er fra 15. oktober 2004. Departementet har derfor, som en oppfølging, den 16. april 2009 bedt arbeidsgruppen utarbeide utkast til en ny instruks for sikkerhetstjenesten i Forsvaret. Arbeidsgruppen har nå utarbeidet et slikt utkast. Dette er 5. juni sendt på høring til NSM, Forsvarsstaben og Etterretningstjenesten. Svarfristen er satt til 19. juni. Jeg tar deretter sikte på en rask sluttbehandling, slik at ikrafttredelse av ny instruks kan skje kort tid over sommerferien.

Departementet har videre besluttet å etablere en forsterket og direkte departemental kontroll med FOST. Ett virkemiddel i denne forbindelse er gjennomføring av jevnlig inspeksjoner. Det tas sikte på en første inspeksjon så snart som mulig etter sommerferien. Jeg vil understreke at denne forsterkede kontrollen med FOST ikke betyr at forsvarssjefen er fratatt kontrollen med tjenesten, slik det til dels er blitt framstilt i media. Departementets direkte kontroll med FOST vil skje gjennom forsvarssjefen, og hans kontrollansvar vil fortsette som det er i dag. Departementets direkte kontroll kommer derfor i tillegg til forsvarssjefens egen kontroll. Den nye ordningen innebærer at det vil bli etablert et tilsynsutvalg for FOST. Denne har visse likhetstrekk med den ordning som i dag gjelder for Etterretningstjenesten, og som har vært gjeldende i svært lang tid. Forsvarssjefen har for øvrig gitt uttrykk for at han har forståelse for den nye ordningen. Det blir også lagt opp til at FOST skal forelegge viktige saker for Forsvarsdepartementet.

Departementet har dessuten besluttet at det skal etableres et eget forum med faste møter under departementets ledelse, med fast deltakelse fra NSM og FOST. Etterretningstjenesten vil tiltre ved behov.

Når det gjelder min egen oppfølging vil jeg si følgende: Som oppfølging av den generelle bekymringsmeldingen viser jeg til arbeidet i arbeidsgruppen, ny instruks og økt tilsynsaktivitet. Jeg anser at dette har vært en god og nødvendig oppfølging.

Når det gjelder de to konkrete tilfellene av mulig ulovlig opptreden, var min oppfølging å anmode påtalemyndigheten om etterforskning.

”Er det slik at SMK, samt andre departement og sentrale deler av statsforvaltningen ikke har vært kjent med at man har benyttet Forsvarets datanettverk til sin graderte trafikk, og at dette også innebærer og forutsetter en monitorering av nettverket i sikkerhetsøyemed samt en etterlevelse av strengt sikkerhetsregime?”

SMK og andre sentrale deler av statsforvaltningen som leier telefoni og datalinjer av Forsvaret etter forespørsel, er kjent med og inngår avtale om denne bruken. Forsvaret er i denne sammenheng å regne som en standard tjenesteleverandør på linje med selskaper som f. eks. Telenor og BaneTele. Avtale om linjeleie inngås direkte mellom Forsvaret og den enkelte kunde. Hvordan statsforvaltningen er tilknyttet Internett er en del av samfunnets kritiske infrastruktur. Bl.a. av totalforsvarshensyn er dette derfor ikke åpen tilgjengelig informasjon.

2. Nærmere redegjørelse

2.1 EOS-tjenestene og FOST

Etterretnings-, overvåkings- og sikkerhetstjenestene, de såkalte hemmelige tjenestene eller EOS-tjenestene, består av Etterretningstjenesten (E-tjenesten), Nasjonal sikkerhetsmyndighet (NSM) og Politiets sikkerhetstjeneste (PST). De tre tjenestene har alle til formål å ivareta nasjonale sikkerhetsinteresser – rikets sikkerhet. Det er helt grunnleggende for et samfunn at det eksisterer beskyttelsesmekanismer som hindrer utenforstående krefter i å motarbeide disse verdiene. Samtidig er det av sentral betydning at rettssikkerhetshensyn, som personvern for den enkelte, blir ivaretatt ved at det settes klare rammer for utøvelsen av tjenestenes virksomhet.

Forsvaret har en særskilt rolle når det gjelder å verne om landets selvstendighet og frihet. Det er derfor også nødvendig at Forsvaret har en egen sikkerhetstjeneste for å sikre Forsvarets virksomhet på en betryggende måte, både nasjonalt og internasjonalt. FOST er imidlertid ikke en del av de hemmelige tjenester, men er en sikkerhetstjeneste innenfor virksomheten Forsvaret. FOST har derfor ikke et selvstendig lovgrunnlag, slik som de tre EOS-tjenestene.

De tre hemmelige tjenestene er avhengig av å ha tillit i samfunnet og i forhold til det politiske systemet. Eksisterer det ikke en slik tillit og det er uro omkring tjenestene og deres virksomhet, er dette svært skadelig for tjenestene selv og de funksjoner de skal utføre i samfunnet. Forsvarsdepartementet er svært opptatt av at også FOST, i likhet med de tre hemmelige tjenestene, har tillit i samfunnet og i det politiske systemet.

2.2 Hovedforskjellen mellom EOS-tjenestene og FOST

Det er viktig å ha for øye hovedforskjellen mellom de tre hemmelige tjenester og FOST. De tre tjenestene er selvstendige statlige enheter som driver sin virksomhet regulert i lov, henholdsvis etterretningstjenesteloven, politiloven og sikkerhetsloven. Forsvaret, som etat, er en virksomhet som er underlagt sikkerhetsloven. Virksomheten til FOST baserer seg ikke på et selvstendig lovgrunnlag. Enhver slik virksomhet plikter etter denne loven å utøve forebyggende sikkerhetstjeneste i henhold til bestemmelsene gitt i sikkerhetsloven eller i forskriftene til loven. Forsvaret er den helt klart største virksomheten som sikkerhetsloven gjelder for. Bl.a. gjennomføres det ca. 25 000 sikkerhetsklareringer årlig. FOST, som egen enhet i Forsvaret, må ses i lys av dette. Forsvarssjefen utga i 2004 en instruks for FOST som beskriver tjenestens oppgaver. Det er denne instruksjonen det nå arbeides med å erstatte.

I det etterfølgende redegjøres det kort for de ulike tjenestene, for deretter å gå nærmere inn på FOST.

2.3 Etterretningstjenesten (E-tjenesten)

E-tjenesten har sitt lovgrunnlag i Lov om etterretningstjenesten av 20. mars 1998, med utfyllende bestemmelser i instruks av 31. august 2001.

Loven definerer tjenesten som en utenlandsetterretningstjeneste, som skal fremskaffe og analysere informasjon som angår norske interesser i forhold til fremmede stater, organisasjoner eller individer. Tjenesten utarbeider på denne bakgrunn trusselanalyser og etterretningsvurderinger som bidrag til å sikre viktige nasjonale interesser, som bl.a. utformingen av norsk utenriks-, forsvars- og sikkerhetspolitikk.

Etterretningstjenesteloven slår fast at tjenesten ikke kan overvåke eller på annen fordekt måte innhente informasjon om norske fysiske eller juridiske personer på norsk territorium. Som et ledd i departementets kontroll med E-tjenesten, er det opprettet et eget kontrollutvalg. Dette ledes av departementet, men består for øvrig av forsvarssjefen, sjefen for E-tjenesten, Riksrevisjonen og Forsvarsdepartementet. Denne ordningen har vært gjeldende svært lenge.

2.4 Politiets sikkerhetstjeneste (PST)

PST er den nasjonale sikkerhetstjenesten, og er organisert som et eget politiorgan direkte underlagt Justisdepartementet. Tjenesten har til oppgave å samle og analysere informasjon, og treffe tiltak mot forhold som kan true nasjonens sikkerhet.

PSTs oppgaver fremgår i hovedsak av politiloven, straffeloven og egen instruks, og består i å forebygge og etterforske lovbrudd mot nasjonens sikkerhet og selvstendighet.

Populært sagt har PST ansvaret for rikets ”indre sikkerhet”, mens E-tjenesten har ansvaret for rikets ”ytre sikkerhet”.

2.5 Nasjonal sikkerhetsmyndighet (NSM)

NSM har sitt lovgrunnlag i Lov av 20. mars 1998 nr. 10 om forebyggende sikkerhetstjeneste (sikkerhetsloven) med tilhørende forskrifter.

Sikkerhetsloven gjengir i hovedsak de oppgavene som NSM er pålagt å utføre. Disse er i korthet å koordinere de forebyggende sikkerhetstiltak, samt å kontrollere og føre tilsyn med sikkerhetstilstanden i virksomheter som faller inn under loven (i hovedsak forvaltningsorganer), og eventuelt gi pålegg om forbedringer.

NSMs tilsynsmyndighet skjer bl.a. gjennom revisjoner, såkalt monitorering eller overvåkning, inntrengningstesting og tekniske sikkerhetsundersøkelser. Det er kun NSM som, etter sikkerhetsloven, har anledning til å foreta monitorering. I praksis innebærer dette avlytting av tale eller avlesing av elektroniske signaler. Det er også et vilkår etter loven at den aktuelle virksomheten skal gi NSM tillatelse til slik monitorering. Formålet med tiltaket skal i så fall være å kontrollere at skjermingsverdig informasjon blir håndtert på en korrekt og betryggende måte i de informasjonssystemer som benyttes. I tillegg skal virksomhetens ansatte på forhånd orienteres om slik kontroll.

NSM har dessuten en viktig tilleggsoppgave i å drifte Norwegian Computer Emergency Response Team (NorCERT), som gir varsel om og bistår med håndtering av IKT-relaterte angrep mot samfunnskritisk infrastruktur.

NSM ble etablert i 2003 som et sivilt direktorat med ansvar for forebyggende alminnelig sikkerhet, samtidig som Forsvarets overkommandos sikkerhetsstab (FO/S) ble nedlagt. NSM overtok de strategiske og tverrsektorielle (både militær og sivil sektor) funksjoner til FO/S. En ny avdeling under forsvarssjefen (nåværende FOST) overtok FO/S sine oppgaver som rådgiver og utøvende ledd for forsvarssjefen knyttet til hans ansvar for sikkerheten i Forsvaret.

NSM er administrativt underlagt Forsvarsdepartementet. Samtidig er det etablert en faglig ansvarslinje til Justisdepartementet i sivil sektor, i tillegg til den faglinje som er til Forsvarsdepartementet i militær sektor.

2.6 Forsvarets sikkerhetstjeneste (FOST)

FOST er, som understreket foran, underlagt forsvarssjefen, og har sin virksomhet beskrevet i instruks fra forsvarssjefen av 15. oktober 2004. FOST (tidligere Forsvarets sikkerhetsavdeling (FSA)) er opprettet for å ivareta forsvarssjefens ansvar for sikkerhetstjenesten i Forsvaret. FOST er en del av forsvarssjefens organisasjon, direkte underlagt sjefen for Forsvarsstaben.

FOST skal bidra til å beskytte Forsvarets operasjoner og operative evne mot sikkerhetstruende hendelser og virksomhet, herunder etterretning, sabotasje, terror, informasjonsoperasjoner og kriminalitet. Dette gjøres ved å holde oversikt over det risikobildet som omgir Forsvaret og norsk militær aktivitet hjemme og ute, og ved å iverksette forebyggende tiltak og håndtere sikkerhetstruende hendelser mot Forsvaret. Målgrupper er sjefer, sikkerhetspersonell og den enkelte ansatte i Forsvaret, samt leverandører av sikkerhetsgraderte anskaffelser. I media har det blitt fremstilt at NSM skal ha kommet med bekymring om at FOST skal ha anskaffet avansert utstyr for telefonavlytting. Jeg vil understreke at for operasjoner i utlandet er Forsvarets virksomhet på dette området avgjørende for personellens sikkerhet, og Forsvaret har i den forbindelse kjøpt spesielt og avansert utstyr. Denne type virksomhet skal Forsvaret selvsagt ikke foreta i Norge utover i øvelsesøyemed. Alle aktører er i slike situasjoner informert.

FOST har, i tillegg til oppgaver innenfor den forebyggende sikkerhetstjenesten i Forsvaret, også blitt tildelt oppgaver innenfor militær kontraetterretning, samt vakt og sikring. Den største enkeltoppgaven er knyttet til personellklareringer i Forsvaret.

2.7 Nærmere om kontrollen med NSM og FOST

NSM er en etat direkte underlagt Forsvarsdepartementet. Kontrollen med NSM ivaretas i linjen gjennom Forsvarsdepartementets alminnelige styringsansvar med etaten. I tillegg til etatstyringsmøter og egne samordningsmøter, har departementet årlige inspeksjoner av NSM. Ansvaret for kontrollen med NSM er tydelig ansvarsplassert i departementet. Det løpende samarbeidet og kontakflatene med NSM gir departementet innsikt og et godt grunnlag for styring og kontroll. NSM foretar på sin side, som fagetat og overordnet tilsynsmyndighet, tilsyn med de virksomheter som er underlagt sikkerhetsloven. Dette innebærer at NSM fører tilsyn med sikkerhetssituasjonen i Forsvaret.

Kontrollen med FOST utøves av forsvarssjefen, som en integrert enhet i hans etat, mens Forsvarsdepartementets kontroll har skjedd gjennom styringsdialogen med forsvarssjefen. Departementet har imidlertid siden 2005 hatt fokus på kontroll utover styringsdialogen, sett hen til virksomhetens særlige karakter. I 2007 ble det besluttet å nedsette en interdepartemental arbeidsgruppe for å se på etatsstyringen av NSM, herunder sider ved FOSTs virksomhet. Arbeidsgruppen forventes å avgi rapport i løpet av inneværende år. Bl.a. på grunn av en bekymringsmelding fra NSM, ble det som nevnt, våren 2008 i tillegg nedsatt en intern arbeidsgruppe i Forsvarsdepartementet for særlig å se på spørsmål ved FOSTs rolle og oppgaver. Gruppens rapport ble levert i januar 2009, ble sendt på sektorhøring og ligger til grunn for mye av den oppfølgingen som beskrives i svaret på det første spørsmålet.

I brev av 18. mai 2009 besluttet departementet å etablere en forsterket og direkte departemental kontroll med FOST, herunder jevnlig inspeksjoner. Dette betyr som sagt ikke at forsvarssjefen er fratatt kontrollen med FOST, slik det framstilles i enkelte

media. Departementets direkte kontroll med FOST vil skje gjennom forsvarssjefen, og hans kontrollansvar vil fortsette som det er i dag. Departementets direkte kontroll kommer derfor i tillegg til forsvarssjefens egen kontroll. Den nye ordningen har visse likhetstrekk med den kontrollordningen som i dag gjelder for E-tjenesten, og som har vært gjeldende i svært lang tid. Forsvarssjefen har for øvrig gitt uttrykk for at han har forståelse for den nye ordningen.

2.8 Nærmere om sikkerhetsarbeidet i FOST

Som en del av den tekniske driften av egne IKT-systemer, har Forsvaret behov for å utføre såkalt teknisk overvåkning. Hensikten med dette er å sikre oppetid på datasystemene og integritet og tilgjengelighet på informasjonen. Dette utføres av de aller fleste virksomheter med datasystemer av en viss størrelse og viktighet, både i offentlig og privat sektor. En viktig del av den tekniske overvåkingen er også å avdekke uautorisert trafikk, målrettede dataangrep, feilkonfigurasjoner, generelle feil på systemer og utstyr, virusangrep osv. Dette lagres i egne logger. Loggene sier imidlertid ingenting om selve innholdet i datatrafikken.

FOST har, innenfor eksisterende rettslige rammer, adgang til å utføre teknisk overvåkning, både på ugraderte og graderte datasystemer i Forsvaret. Dette er nedfelt i forsvarssjefens direktiv for sikkerhetstjenesten. Derimot har FOST ingen adgang til å bruke inngripende metoder, herunder telefonavlytting eller å kontrollere innholdet i datatrafikken. Dette er noe som tilligger de hemmelige tjenestene innenfor deres definerte rammer.

Forsvaret leverer telefoni og datanett til eget bruk og, etter forespørsel, til andre brukere i statsforvaltningen. Forsvaret er i denne sammenheng å regne for en standard tjenesteleverandør på linje med selskaper som for eksempel Telenor og BaneTele. Avtale om linjeleie inngås direkte mellom Forsvaret og den enkelte kunde.

En datalinje kan deles av flere abonnenter. Ugradert og gradert trafikk går over de samme linjene. Når linjene brukes til gradert trafikk, sikres trafikken mot innsyn ved hjelp av godkjent krypteringsutstyr. Sensitiv informasjon skal kun formidles over linjer som er sikret med slikt krypteringsutstyr. Ugradert trafikk går åpent og i klartekst, og kan teknisk sett leses av den som har fysisk tilgang til linjene.

Aktørene i statsforvaltningen har ulikt behov for særlig skjerming av sensitiv informasjon. Ut fra et felles behov for skjerming, har Forsvarsdepartementet og Statsministerens kontor valgt å samarbeide om en felles løsning for gradert kommunikasjon. Denne kommunikasjonen er sikret med kryptering godkjent av NSM. Det er også NSM som fører tilsyn med løsningen. Departementet er videre kjent med at Slottet leier en ukryptert linje av Forsvaret for kommunikasjon mot Internett.

I august 2008 ble Forsvarsdepartementet informert om at FOST hadde observert ureglementær datatrafikk fra regjeringskvartalet. Forsvarsdepartementet undersøkte

henvendelsen nærmere for å klarlegge om observasjonen fra FOST stammet fra den krypterte linjen mellom Forsvarsdepartementet og Statsministerens kontor. Undersøkelsene viste at datatrafikken ikke stammet fra denne linjen, men fra en linje til et annet sted i regjeringskvartalet.

Forsvarsdepartementet fant likevel grunn til å foreta ytterligere interne undersøkelser. Departementet ønsket å få klarhet i om det virkelig var tilfelle at FOST hadde kapasiteter til å overvåke den krypterte trafikken mellom Forsvarsdepartementet og Statsministerens kontor. Departementet konkluderte med at det ikke var mulig uten direkte tilgang til de aktuelle krypteringsnøkklene. Forsvarets sikkerhetstjeneste har ingen slik tilgang.

Forsvarsdepartementet fortsatte å undersøke om det var utført handlinger i strid med instruksene for FOST. Da departementet i begynnelsen av april i år ble gjort kjent med en mulig uhjemlet overvåkning av internettforbindelsen til Slottet, valgte Forsvarsdepartementet å anmode politiet om å etterforske disse to tilfellene av mulig uhjemlet avlytting av usikret datatrafikk utført av personer i FOST. Samtidig ba departementet om at etterforskningen også kartlegger om dette er enkeltstående tilfeller, eller om saksforholdet har et større og mer systematisk omfang. Dette ble gjort i brev av 17. april 2009. Kripos har 2. juni 2009 utferdiget siktelse mot FOST for overtredelse av straffeloven § 145 annet ledd, jf. første ledd. Grunnlaget er i følge siktelsen at FOST: *"Høsten 2008 – våren 2009, på Lillehammer, skaffet tjenesten seg ved flere anledninger adgang til innholdet i elektronisk kommunikasjon til/fra virksomheter som er knyttet til forsvarets datalinjer"*.

3. Kommentar til artikkelen i Aftenposten 17. juni 2009.

Jeg vil avslutningsvis knytte noen kommentarer til oppslaget i Aftenposten 17. juni 2009 vedrørende forholdet mellom NSM og FOST.

Forsvarsdepartementet har i de årlige iverksettelsesbrevene til NSM stilt som krav at NSM skal ha et avklart forhold til de øvrige tjenestene.

I 2008 uttrykte departementet i styringsdialogen med NSM bekymring for samarbeidet mellom NSM og FOST. Departementet opplevde at det var uklarheter i rollefordelingen og at det var for liten kontakt mellom ledergruppene i NSM og FOST. Det ble gitt klare signaler om at en felles forståelse måtte på plass mellom de to. Som et svar på departementets styringssignal tok NSM initiativ overfor FOST. Det ble oppnådd enighet mellom NSM og FOST om at det skulle nedsettes en gruppe som skulle se på grensesnittet mellom NSM og FOST.

I NSMs årsrapport for 2008 er det ikke konstatert avvik på styringskravet, men det vises til at NSM og FOST vil gjennomføre et fellesprosjekt knyttet til grenseflater og avklaring av oppgaver og at arbeidet vil starte opp raskt i 2009. I resultat- og kontrollrapport I for 2009 har NSM rapportert at Direktør NSM og Sjef FOST har satt i

gang en bred gjennomgang av samarbeidet mellom de to virksomhetene. Gitt kompleksiteten i samarbeidet og viktigheten av å komme frem til et godt resultat, har NSM opplyst at arbeidet sannsynligvis vil måtte pågå ut året. Det er videre opplyst fra NSM at det har vært avholdt tre møter med FOST våren 2009 og at det er planlagt ytterligere møter utover i året.

Det er heller ikke registrert avvik på styringskravet i tidligere årsrapporter. I årsrapporten for 2006 har NSM beskrevet forholdet til FOST på følgende måte: "[V]årt forhold til FSA er preget av et åpent og godt klima mellom så vel ledernivået som fagmiljøene".

Det medfører ikke riktighet, slik det fremkommer i Aftenpostens artikkel, at jeg mottok et notat i mars 2006 med bekymringsmeldinger om forholdet mellom NSM og FOST. Imidlertid har det, som nevnt ovenfor, vært arbeidet i flere år med grensesnittet og samarbeidet mellom de to organisasjonene.

4. Avslutning

Avslutningsvis vil jeg understreke at de hemmelige tjenestene, EOS-tjenestene, er avhengig av tillit i samfunnet og i det politiske systemet. Hvis ikke det er tilfellet, og det er uro omkring tjenestene og deres virksomhet, er dette skadelig for tjenestene selv og de funksjoner de skal utføre i samfunnet. Selv om FOST ikke er en hemmelig tjeneste, vil uro omkring FOST ha en tilsvarende virkning. Jeg er derfor svært opptatt av at FOST skal ha tillit i samfunnet og i det politiske systemet.

Så snart som politietterforskningen er avsluttet, og vi har gjennomgått og vurdert rapporten fra EOS-utvalget, jf. ovenfor, vil jeg gjerne, på egnet måte, redegjøre nærmere om denne saken overfor Stortinget.

Med hilsen

Anne-Grete Strøm-Erichsen

Gjenpart til:

De parlamentariske lederne i Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Kristelig Folkeparti, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Venstre.